

ROHÁČI HORÁČ

Měsíčník turistického oddílu mládeže Roháči 2713 Kladno

Velikonoce Malá skála 2018

Plán akcí

9. 4. – Oddílovka - zrušeno

17. 4. – Jednodenní akce - zrušeno

24. 4. – Pochod za drakem

Konec května / začátek června - Voda

25. – 27. 6. – Závěrečka

30. 6. – 11. 7. – Letní expedice

Konec září – Přechod

Stránka nejen pro rodiče...

Dobrý den milí rodičové a kamarádi,

Snažíme se být veskrze pozitivní a stále pro Vás plánujeme letní tábor. Chceme se podívat do sousedního Slovenska, a tak doufáme, že nám to epidemiologická situace umožní. Plány jsou, a tak doufám, že po přečtení dnešního Horáce bude mít Petrucha na stole přihlášky od všem, co plánují vyrazit. =)

Ale ještě před Letní expedicí nás čeká pár dalších akcí. Jedna z nich se uskuteční na sto procent a je to již tradiční Pochod za drakem. Uvidíme, jestli to celé bude muset probíhat bez vzájemného potkávání se, anebo bude situace natolik příznivá, že Vám mapu a instrukce do ruky dá jeden z pořadatelů. 😊

Jestli vyrazíme na vodu babo rad', ale když si budeme držet palce, tak i to by mohlo vyjít. Letos tedy beze mne, protože našeho malého cvrčka do lodě ještě nenacpu, ale se spoustou našich skvělých vedoucích.

A tadá na podzim nás čeká jedna tradiční akce, kterou je Přechod. V těchto chvílích právě ladíme trasu, ale termín už by měl být definitivní. Teď se stejně nedá nic moc jiného dělat, než chodit na procházky. Stačí trochu tréninku a Přechod zvládne každý. Aby po pandemické přípravě pak všichni nechtěli jít ve skupině číslo jedna. :D Už se těším.

Mějte se krásně,

Péťa

Letní expedice 2021 - Slovenský ráj

Expedice se nám kvapem blíží a my pevně věříme, že se bude moci cestovat, a jezdit na tábory stejně jako loňské léto. Jelikož se nám blíží termín pro přihlášení, uvádíme zde pár základních informací.

Termín: 30.června – 10.července – přesné časy srazu a návratu upřesníme během června v závislosti na jízdních řádech a dalších okolnostech

Cena: 3.300,- (záloha 1500,-); oddílový sourozenec může využít sourozenecké slevy a zaplatit 2.000,-

Přihlášky najdete v časopise. Přihlášku i se zálohou odevzdejte do 20 dubna. Zálohu zaplaťte buď svému rádci, nebo na účet č. 176008815/0300, do zprávy: záloha LT + jméno a příjm. dítěte. Požádáme vás, abyste na tento účet zaplatili pouze zálohu, doplatek se pak bude platit těsně před odjezdem do rukou rádců.

Ubytování: ubytování budeme v těchto chatkách.

Chatky se nacházejí v chatkovém komplexu u vstupu do Slovenského ráje. I když jsou chatky součástí komplexu, tak v každé z nich je kompletní zázemí, a tak se nebudeme muset zbytečně setkávat s cizími lidmi.

Zjišťovali jsme pojištění oddílových lidí do zahraničí. Pojištění budeme sjednávat cca týden před odjezdem. Na přihlášku uveďte, zda budete chtít pojistit oddílem nebo zda si uděláte pojištění sami (někteří rodiče mají v rámci svých

finančních produktů a pojistek pojištění do zahraničí zdarma, jako nadstavbu). Pokud využijete možnost pojištění od oddílu, je toto v ceně expedice. Každý účastník expedice je povinen pojištění do zahraničí mít.

Seznam věcí uvedeme v červnovém časopise, nicméně vzhledem k tomu, že pojedeme do zahraničí, musí mít všechny děti pas nebo občanský průkaz. Nezapomeňte si zkontrolovat platnost a nebo vyřídit nový.

Počítejte, prosím s tím, že může být vyžádán PCR test, situaci budeme sledovat. Každopádně pokud bude test vyžadován, bude ho dítě muset mít.

Víme, že tím, že pojedeme na Slovensko, budeme ubytováni v chatkách a né na „blint“ v přírodě, a možná bude povinen PCR test, vyjde lex na vyšší peníze, než jste u roháčovských akcí zvyklí. Pokud je to u vás na hraně, nebo i za hranou a přesto chcete, aby dítě jelo, ozvěte se, prosím, na email hofmanovapetra@seznam.cz. Najdeme řešení!!!!..... Pobyt na čerstvém vzduchu s kamarády je pro nás velmi důležitý a finance se vždy dají řešit!!!

V případě, že situace pro cestování bude taková, že nebudeme moci na Slovensko cestovat, bude expedice ve Slavkovském lese (cena a podmínky by byly samozřejmě trochu jiné)

Těší se na vás Petrucha, Jára, Anička, Barča a Šachy

Pojedou ale i vedoucí – kmeti ☺ jako je Gabča nebo např. Hans (Honza Lukacko) a další

Závazná přihláška na letní tábor

stálá letní expedice

Slovenský ráj 2021

V termínu: 30.6.-10.7. 2021

cena: 3300,-Kč

- Společně s přihláškou se platí záloha ve výši 1500,- Kč do 20. dubna
- Zbytek ceny nutno doplatit do 21.6.
- Přihlášením potvrzuji, že pokud bude třeba PCR test, bude ho mít s sebou

Záloha zaplacená dne: částka:

Doplatek zaplacen dne: částka:

Jméno dítěte: Datum narození:

Adresa:

E-mail: tel.:

Jméno otce:

tel.:

Jméno matky:

tel.:

Zdravotní pojišťovna dítěte

Dítě má tyto zdravotní omezení

Dítě je plavec / neplavec *)

Chceme požádat o příspěvek na tábor u zaměstnavatele ano / ne *)

Dítě bude pojištěno pro cestu do zahraničí oddílem / po vlastní ose *)

*nehodící škrtnout

.....
datum

.....
podpis rodičů

TOM 2713 ROHÁČI Kladno

Vás zvou na

Putování Za Drakem Ke Svatému Jiří

28. ročník

v sobotu 24.4.2021

Vzhledem k epidemické situaci tentokrát průchozí pochod po keškových kontrolách. Vhodný pro všechny věkové kategorie. Cyklisté, pěší a kočárky vítány.

Start: V Rozdělově u kostela sv. Václava, průchozí od rána do večera

Cíl: Libušín u kostela sv. Jiří, na hradišti

Trasa: 6 km (pěšky či na kole)

Pro získání propozic pochodu se přihlaste zprávou na FB Roháci Kladno nebo na emailu skupik@rohaci.com.

Více info na www.rohaci.com. Dodržujte prosím všechna protiepická opatření.

LABYRINT
KLUB SPIRÁLA

LABYRINT
společnost lidí, kteří se rádi pohybují a objevují

Přechod

Přechod je jedna z tradičních nonstop akcí. Protože jsme turistický oddíl, tak bývá i z tria Přechod, Přeběh, Přejezd nejoblíbenější. K dopravě z jednoho místa na druhé není, jak to bývá u zbylých dvou, vlastní autobus, ale klasicky hromadná doprava, většinou vlaky. Historie Přechodu spadá až do roku 1981 a tuhle akci už si pamatuje jen pár nejstarších Roháčů. Většinou se Přechod chodil z vrcholu Plechý (respektive trojmezí Česko, Slovensko, Rakousko) na Sněžku. Tahle trasa byla zdolána během let několikrát konkrétně 6x, a to v roce 1986, 1991, 1996, 2001, 2011, 2016.

Výjimkou byly roky 1981 Přechod Boubín – Sněžka a rok 2006 Přechod Lysá hora – Praděd – Sněžka. Z jednoho Přechodu se zachoval velmi kvalitní camrák, tak vám z něj tady dávám ukázkou. =)

PŘECHOD REPUBLIKY 2006

UTERÝ-STŘEDA 24.-25.10. Kladno-Ostravice-Lysá hora-Frýdlant n./O.-Heřmáanky

Vyrážíme dle plánu ve 20,49h z Kladna do Ostravice, odkud se (někteří odpočatí po 4 hodinách spánku, jiní naopak zcela nevyspalí díky hlučnému spolucestujícímu, který si od nás okamžitě vysloužil přezdívkou Černý jukebox) vydáváme v 7,00 na Lysou horu. Na vrcholu stojíme společně se skupinou č. 4 v 9,13, zahříváme se teplou zelňačkou, gulášovkou či česnečkou (někteří i něčím jiným...☺) a v 11,00 společné foto s vlajkami, které se později stane velmi slavným (viz. dále), amatérský zpěv hymny a ... start!!! Naše 1. etapa společná se členy „čtyřky“ vedla z Lysé hory do Frýdlantu, kde se dělíme a my odjíždíme do Heřmáanky. Naše první trasa proběhla bez větších problémů, nemáme skluz (ale ani náskok...), jedna chybička se však vloudila – nepředali jsme celou štafetu – nikdo z nás si nevšiml dříve než ve vlaku, že vlajka A-TOMu visí malému Zobovi stále na zádech! Ale co, hlavně, že jsme stihli vlak a za pár chvil (hodin) už vystupujeme na malém nádraží v Heřmáankách. Místní Jednota je otevřena jen do 15,45 (kdybyste si někdo náhodou chtěl zaskočit) a ještě mají inventuru (!), a tak somrujeme alespoň vodu na vaření, následně vedeme dlouhé boje, spory, debaty a dohady, zda spát venku u potoka na „krásném teplém místě“, které vybrali kluci, či vzít za vděk nádražní čekárnu, která byla zase krásná teplá a suchá (dokonce tam-snad kvůli nám?-vytřeli) podle holek. Z nejasných (nebo spíše jasných ☺) důvodů mužské osazenstvo našeho týmu za žádných okolností spát v čekárně nechtělo, a tak jsme nakonec byly přehlasovány a začaly se psychicky připravovat na spaní venku (nebudeme přece trhat partu ☺). Ti otužilejší z nás ještě provedli očistu pod pumpou přímo vedle kolejiště (ne které mezi tím dorazilo i pár cestujících ☺) anebo v horské bystřině vedle naší „ložnice“. Šéfkuchařka s asistentkou (nebo asistentka s šéfkuchařkou?) zatím uvařily velmi hutnou br. kaši s kabanosem, která však sklídila ohromný úspěch! Horší to ale bylo s přesoleným čajíčkem, který byl sice nejprve Mírou a Poustmenem hodnocen také kladně – jako kloktadlo na jejich bolavé krčky a rýmičku, ale... Poustmen ještě navrhoval přehlušit sůl citrónem a začal ho lovit v batohu...a už tu máme první ztrátu!!! Sítku plnou citrónů jsme od té doby neviděli a to ani po důkladném prohledání všech možných i nemožných míst (ale to byl teprve začátek ☺).

Piknik skončil. A přišla zima! A s ní ale také rychle odešla (stejně jako rychle přišla) odvaha a odhodlání pro nocování pod širákem a už jsme se hnali zpět do vyhřáté čekárny (Hádejte, kdo běžel v čele, dámy???☺). Nastává první a možná i poslední noc, kdy se vyspíme... Vstáváme a s nepříliš optimistickými výhledy, protože Přechod má 1 a půl hodiny zpoždění, a s velmi oduševnělou písni (která ale snad byla vzhledem k časně ranní hodině

adekvátní☺): Nestihnem vlak ni bus, vůbec nic nestihnem, než se tam dostanem, všichni se po__rem se vydáváme na další trasu...

ČTVRTEK 26.10. Heřmánky–Budišov n./Budišovkou-Karlovice-Karlova Studánka

5,50 h – vyrážíme ještě za tmy, za svitu čelovek se vydáváme po zelené značce. Cestou mjííme rozcestí Kádinka (čti Hádinka) a pomalu začínáme stahovat ztrátu, díky důmyslnému plánu cesty, o který se postarala naše trasérka Blondýna spolu s naším Nádražákem, ztráta ke konci skoro vymizí. Tím jsme se však bohužel ochudili o Dukátovský čajíček, protože jsme byli rychlejší než oni ☹. Rychle jsme přeskákali přes brody, přes které vedla naše zkratka a v 10,00 už jsme na konci naší trasy v Budišově nad Budišovkou. Chvilí po nás dorazilo i Ducato s našimi batohy, všechno dalo na minutu přesně a už tu na nás čeká 1. žlutý autobus a začíná dlouhá éra veselých žluťáků a výluk ČD. Na nádraží v Budišově se také začaly rýsovat další ztráty: Míra s klidem nasedá do autobusu bez batohu a lahve a za chvíli (už s ne takovým klidem) letí zpátky do čekárny-naštěstí tahle ztráta nebyla úplná, ty přišly až později ☹... S velkým pobavením (po asi stém přestupu z jednoho žlutého autobúsku do druhého) čteme propagační materiály Českých drah – „ V našich pohodlných a luxusních vozech si můžete v pohodlí přečíst denní tisk či vychutnat doušek lahodného vína...“ Číst tohle se zadkem nacpaným v uličce mezi batohy s obavou, kdy na nás co přiletí, bylo opravdu velmi úsměvné☺. Pomocí těchto „Žluťáků“ jsme se tedy přesunuli do Karlovic, kde jsme se v půl třetí odpoledne k pobavení místních obyvatel usídlili na asfaltovém plácku naproti nádraží a začali vybalovat věci na spaní☺. „ Tady opravdu není žádná technopárty, ta bude až zítra...“☺. Lidé z vlaků koukali trochu zaraženě, zvláště když naše kuchařky začaly vyvářet...tentokrát to byla rýže s vepřovkou, která se ale pro ně málem stala osudnou. Kádinka se neprobudila se zrovna nejlepším pocitem po těle... Dále na tomto místě byla nahlášena další položka do celkového výčtu ztrát – termoska (a hádejte čí☺?) Poustmen byl po dalších ztrátách překřtěn na Ztrátmena... Další skupina nás vzbudila k naší nelibosti o více než hodinu a půl dříve, ale co se dá dělat, úspěch celého přechodu je přeci důležitější než náš spánek☺... A tak si balíme své saky paky a po mírném zmatku s předáváním štafety vyrážíme v 19,05 na naši 3. trasu....

Na této se nám poprvé podařilo ztratit cestu, ale protože máme schopné traséry (musíme si přeci šplhnout, drbat můžeme až za jejich zády☺), tak jsme tu zatracenou žlutou značku zase rychle našli a naše cesta mohla nerušeně pokračovat dál po lesní cestě, na které jsme mimo jiné potkali i dvě svítící oči, ty jsme podle siluety identifikovali jako lišku, a pár chudých pocestných (zlámaných kmenů vedle cesty☺), které jsme samozřejmě slušně pozdravili... Na návrh některých členů se měla na konci naší trasy v Karlově Studánce konat půlnoční focení aktů v nádherně nasvícené fontáně, ale slavný fotograf bohužel nedorazil...Míra si ještě stihl načepovat láhev minerálního pramene a k hotelu Hubertus (který jsme viděli jen hodně, hodně z dálky) jsme dorazili ve 23,15, předali jsme štafetu, do naší skupiny přibrali 2 členy – Babu a Pseudomacka (Lucku) a už jsme si hledali místo na zasloužený odpočinek. Nakonec jsme se ubytovali v prostorném luxusním obýváku (lázeňský park) i se sprškou zdarma (malý ranní deštíček). Časně z rána mírně kosíme a ve 4,22 opouštíme Karlovu Studánku a busem vyrážíme do Bruntálu...

A to byly teprve první dva dny třetí skupiny. Když zbude prostor i v dalším Horáci, tak vám dám k přečtení další část. Těšte se na to, Péťa

Madlenčiny rozpravy

Zdravím všechny Roháče z děčínského okresu. Tentokrát jsem se spojila s naším kamarádem, který už za dobu fungování oddílu něco pamatuje. Schválně, jestli poznáte, kdo mi odpovídal na otázky, než se prokoušete na konec rozhovoru. Dám vám malou nápovědu. Když se dělo něco zábavného, většinou byl u toho a často tu zábavu sám obstarával. No, to vám vlastně asi moc nepomůže, protože to může být od Roháčů úplně kdokoliv. :-) Tak víc konkrétně. Na jednom z hrádeckých pracáků byl třeba spolutvůrcem Kienovy houpačky na mostku vedoucím od hlavní brány ke kapli. Houpačka to byla skvělá, jen úvaz v sedáku bez kšand nebyl zcela optimální. Nutno ovšem podotknout, že výška byla dokonale vypočítaná, takže jste se země dotkly maximálně vlasy, pokud jste je měli dost dlouhé. :-D Někdy je moc fajn si zavzpomínat. Už tušíte, s kým jsem si psala? Užijte si čtení.

Vzpomeneš, kolik Ti bylo, když jsi začal chodit do oddílu a která byla Tvoje první akce?

Když jsem nastoupil, bylo mi 6 let. Jedna z prvních akcí byl podzimní Hrádek a pochod "spadaným listím", tuším, že v roce 1996.

Byl nějaký okamžik, kdy ses na oddílové akci vážně bál? Jestli ano, tak proč?

Malé děti vždy mají z něčeho strach. Na pár takových situací si vzpomínám, například v 97. roce na pěším přechodu Šumavy (kdyžtak mě někdo opravte) to bylo plížení se údajně bývalým vojenským prostorem do kasáren v rámci celodenní vyhlášené hry "kdo najde nejhezčí samorost". Samorost jsme žádný nenašli, ale zato spoustu munice v podlahách opuštěných kasáren. Celou dobu jsme se plížili škarpami a skrývali v lese a Hop jako hrdina, kráčeje po silnici, vše dokumentoval. Největší strach jsem měl z toho, že nás chytí vojáci....také se tak stalo, ale až o pár dní později, prostor totiž nebyl bývalý. Druhý silný zážitek byl v roce 1998 na cykloexpedici po Jižních Čechách, kdy jsem si za mé vytrvalé celodenní zlobení vysloužil trest v podání plavání v nočním rybníce k bójce. V pokročilejším věku se člověk bojí spousty věcí, ale může s nimi pracovat. Ale jestli služebná družina nepřipálí pudink ke snídani, to už ze spacáku neohlídáte.

Když zavzpomínáš na zážitky, zkus vybrat jeden, který by sis rád zopakoval?

Na tohle se celkem těžko odpovídá, zážitků je tolik, že by na to nestačil jeden sešit. Nejvíce vzpomínek a zážitků ve mně zanechala pěší Šumava, o které jsem se již zmiňoval. Možná proto, že jsem byl ještě malé dítě, tak jsem spoustu situací prožíval silněji. Šumavu bych si ale rád zopakoval a prošel po stejné trase. Před třemi lety jsme se tam s Pájou vydali a snažili se objevovat některá místa, na kterých jsme se pohybovali. Jak už ale tomu tak bývá, nic a nikdo nesetrvává na jednom místě v čase, a i ta Šumava prošla obrovskou proměnou.

Kterou oddílovou akci si nikdy nenecháš ujít?

Tuhle otázku bych položil jinak - "Kterou oddílovou akci sis nikdy nenechal ujít?"..na to by se mi odpovídalo lépe a mohl bych říci Vánoce na Hrádku. Tuším, že za celou dobu v oddíle se mi nepodařilo na Hrádek přijet jen jednou.

Co jsi v oddíle všechno vyzkoušel a co ses tam naučil?

Oddíl byla taková malá vojna, v tom dobrém slova smyslu. Naučil mě samostatnosti, improvizaci v klidu, ale někdy i pod tlakem. A pokud to někdy nešlo, tak tam byl vždy někdo, kdo vysvětlil, že to ještě půjde, což je poměrně dobrý základ pro život.

Když bys měl doporučit začínajícímu výletníkovi, co si zabalit na týden do hor do batohu, co by to bylo, bez čeho se nedá přežít? Počet věcí je omezen pouze objemem 50 litrového batohu.

Co já bych mu doporučoval..otevře Horác a v něm ke každé akci alespoň za nás býval povinný seznam vybavení..trenýrky a ponožky na počet dní, trička, kalhoty, kartáček na zuby a spoustu dalšího vybavení. Ale co si budeme povídat, trenýrky a ponožky se v horách moc nemění, tričko stačí jedno a kartáček na zuby vyndáte ve chvíli, kdy potkáte přírodní zdroj vody. Na delších akcích se řídím pravidlem nosím-suším-peru. Den v pohybu se dá přežít takřka ve všem, důležité je vždy udržovat spacák a věci na převlečení v suchu. Osobně si myslím, že není důležité, kolik věcí si člověk s sebou vezme, to už musí vědět on sám, zda to unese nebo ne. Já vždy když někam vyrážím, tak v batohu nesmí chybět kromě základních běžných věcí nepromokavý pytel na věci, škrtadlo, nůž a lékárnička.

Co teď aktuálně vlastně děláš a jak trávíš čas v době lockdownu? Máš nějaký tip na zlepšení nálady a morálu?

Madlenko, co myslíš, že teď aktuálně dělám?...odpovídám ti na otázky :-). Jinak jsem lektor, který učí lidi, jak se správně a bezpečně pohybovat ve výškách v jejich zaměstnání. Pokud nejsem v práci, snažím se být co nejvíce venku, ať to jsou malé procházky po práci, či větší výlety o víkendech. Na zlepšení nálady a morálu vždy fungovala svatá trojice - ženy, víno a zpěv. S tím zpěvem je to trochu horší, ale ostatní mi ještě zatím jde :-)

Až budeš taťka, budeš svoje děti podporovat k tomu, aby také jezdily s nějakým oddílem? (Jestli si to ještě neumíš ani představit, tak to klidně vynech. :-D)

V dnešní době je spousta možností vyžití pro děti, ale myslím si, že cesta kotlíků, lesů, vod a strání je stále správnou volbou.

Co bys vzkázal všem Roháčům?

Tady bych si vypůjčil jeden z citátů od Saint Exupéryho "Chceš-li postavit loď, nesmíš poslat muže, aby sehnali dřevo a připravovali nástroje, ale nejprve musíš ve svých mužích vzbudit touhu po nekonečných dálkách otevřeného moře."

Talafúsova všehochuť

Zdravím všechny Rohaté!

Na začátku března nám vláda zakázala cestovat mezi okresy. Pro mě to nic podstatného neměnilo – z covidu jsem se akorát vyléčil, tak kam bych cestoval. Ale věřím, že hraniční kontroly mohly spoustě lidem ještě prodloužit cestu do práce a přišli tak o drahocenné minuty spánku.

Mě na poutích z postele do ledničky nezdržovalo nic. Docela dlouho jsem si s touhle trati vystačil, jenže i mě už po několika týdnech začala velká šedá krabice plná požitelného obsahu nudit a rozhodl se vyrazit na procházku. Jenže kam? Pan Blatný v televizi říkal, že sportovat můžeme pouze v katastru obce. A vztahuje se to i na procházky. Jelikož jsem kluk poslušný, ani na chvíli jsem nepomyslel, že bych se snad podíval do okolních lesů, kam nepáchne ani noha. Budu hezky v rámci svého města, kde hlava na hlavě žije přes 70 tisíc lidí. Trklo mě to hned jak jsem slyšel, že mohu být jen na území své obce. No tak já tu obec teda celou hezky obejdu! Ihned začalo plánování. Zjistil jsem si, kudy vedou hranice katastru, a naplánoval trasu co nejvěrněji je kopírující. Vycházelo to na slušnou porci 35 kilometrů. Na chvíli jsem zalitoval, že nežiji v Závisti v Jihomoravském kraji, nejmenší obci České republiky (má rozlohu pouhých 0,42 km² oproti Kladnu, které má téměř 37 km² – odpusťte mi malou geografickou vložku). Napsal jsem tedy Kubovi, zdali nemá zájem vyrazit se mnou, ve dvou se přece může a ve dvou se to lépe táhne. Ne moc překvapivě souhlasil. Naplánoval jsem nám tedy trasu a domluvili jsme se na další týden.

V neděli 14. března jsme se tak sešli v 8:45 na konečné zastávce autobusů u Oázy. A jaká hned nás ráno potkala náhoda! Představte si, že úplně stejný nápad, jako já, měl i Jára, který ke své pouti přibral Pepu. Utvořili jsme tedy dvojice dvě a společně vyrazili vstříc pořádné túře.

Vyrazili jsme trasou pro mě známou. Nejprve jsme Bažantnicí prošli na cyklostezku nad les, po které jsme přes Přítočno a kolem bývalého Masokombinátu pokračovali až za Lapák a dále do lesů mezi Rozdělovem a Kamennými Žehrovicemi. Cesta byla vřelá a utíkala dost rychle, prvních deset kilometrů jsme sfoukli jako nic. Já se ale těšil hlavně na část na severu a severovýchodě Kladna, kde jsem snad nikdy v životě nebyl. Takové paradoxy. Beskydy či Krušné hory mám prochozené křížem krážem, ale v lesích kolem rodného města jsem byl málokdy.

Místopis vezmu stručně. Cesta pokračovala do lesa, který je za rozcestím Na Cimrmanském a dále do Tuháně. Kolem vinařické věznice do Švermova, kolem bývalého dolu Ronna na Theodor. Odtamtud přes pole na Čabárnu, lesem Ludmilinu dolu, na motodrom u Cvrčovic, dále do Vrapic, kolem dvou skládek odpadu (tam to bylo skvělý) ke kostelu Narození sv. Jana Křtitele, na jih do průmyslové zóny a pak po hlavní silnici na pole za Oázou a zpátky na startovní bod.

Odnesl jsem si skvělý pocit z pořádné procházky a z toho, že jsem konečně viděl místa ve svém městě, která jsem doposud neviděl. I když snad nejsou příliš půvabná (odpadků po cestě nebylo málo), tak fanoušky historie města (jde se kolem bývalých dolů a jam), či urbexu (průmyslové zóny a opuštěné budovy mají něco do sebe) potěší. A i tu přírodu člověk najde, lesů má kolem sebe Kladno opravdu moře.

Ted' už můžeme vyrazet na výlety i v rámci okresů a brzy pravděpodobně budeme moci i v rámci republiky. Ale pokud by ještě jednou přišlo nařízení pohybovat se jen po blízkém okolí, nezoufejme, Kladno má co nabídnout. 😊

Hans Talafús

Oslavenci v dubnu

1. 4. má narožky Skupík a není to apríl 😊
4. 4. si snědla dortík Kádinka
17. 4. U protinožců oslaví narožky Weasy
18. 4. si hodí nohy nahoru a užije si klidný den Láďa

Okó

Jak funguje OKO (neboli "Osobní KOnto") se můžete dočíst v říjnovém Horáci z letošního roku na konci časopisu. Aktuální stav je vždy zveřejněn na stránkách www.rohaci.com. Zároveň musíme ovšem doplnit, že usnesením parlamentu se rozhodlo, že tento vklad lze vybrat pouze do konce daného školního roku. Pak se jede zas od nuly. V případě vkladu či výběru na akci, i nejasností, kontaktujte včas organizátora akce a Lucku P. (oddílový pokladník).

HORÁC – měsíčník turistického oddílu mládeže 2713 Roháči Kladno.
Adresa redakce: Petra Pešková (p.peskova1245@seznam.cz 731227959)

Do tohoto čísla svou práci přispěli:

Pěťá, Madlenka, Petrucha, Hans, Terka Zobka 😊, Jára

Uzávěrka dalšího čísla: 2. 5. 2021

Toto číslo vychází v nákladu 35 výtisků.

Internetové stránky oddílu: <http://www.rohaci.com/>

Internetové stránky Asociace: www.a-tom.cz